

DRAGI TATA

Otac, prijatelj i heroj

BREDLI TREVOR GRIV

Preveo
Aleksandar Milajić

Laguna

Naslov originala

Bradley Trevor Greive
Dear Dad

Copyright © 2005 by BTG Studios, Inc.

Translation Copyright © 2006 za srpsko izdanje, LAGUNA

Taronga
FONDACIJA

Podstaknimo društvo da stvari krepia
budućnost za našu decu i divlje životinje.

Bredli Trevor Griv voli životinje
i s ponosom podržava fonda-
ciju Taronga. Ukoliko želite
da vidite kako možete učiniti
nešto, bilo tako što ćete posta-
ti „ZOO-roditelj“ ili dati prilog
za izuzetno važna istraživanja i
programe usgaja, posetite veb-sajl fondacije Taronga.
www.tarongafoundation.com

Fotografije

Acclaim Images (USA)

www.acclaimimages.com

Alamy Images (UK)

www.alamy.com

Auscape International (Australia)

www.auscape.com.au

Austral International (Australia)

www.australphoto.com.au

Australian Picture Library (Australia)

www.austalianpicturelibrary.com.au

BIG Australia (Australia)

www.bigaustralia.com.au

Dale C. Spartas

www.spartasphoto.com

Getty Images (Australia)

www.gettyimages.com

Photolibary.com (Australia)

www.photolibary.com

Photography E-biz (Australia)

www.photographyebiz.com.au

Richard du Toit

rdutoit@iafrica.com

Stock Photos (Australia)

www.stockphotos.com.au

Wildlight Photo Agency (Australia)

www.wildlight.com.au

Detaljna obaveštenja o fotografima čiji se radovi pojavljuju u knjizi *Dragi tata* i ostalim knjigama Bredlija Trevora Griva mogu se besplatno dobiti na adresi www.btgstudios.com.

Uvek ću biti ponosan
što sam sin svog oca

Zahvalnica

Posle objavljivanja knjige *Draga mama* primio sam stotine toplih, veselih pisama od čitalaca koji su tražili, ne, *zahtevali* da napišem nastavak posvećen dragim tatama. Jasno je da svi ti ljudi vole svoje očeve, a ja sam se, da budem iskren, pomalo pribijavao tog zadatka! Naime, nisam znao kako sve to da sročim, pošto su mame i tate potpuno različiti.

Na kraju mi je trebalo tri godine da to učinim, ali sada sam srećan što sam uspeo da u reči pretočim sve ono što već odavno želim da kažem svom ocu. Veoma sam ponosan na ovu knjižicu. Verujem da će se dopasti mom tati, a nadam se da su i čitaoci zadovoljni (naročito oni krupniji od mene!).

Iskreno sam zahvalan svim saradnicima širom sveta, koji su mi, zajedno s timom *BTG studija* u Australiji, omogućili da ponovo uradim ono što volim. Posebno moram da pomenem jedinstvenu Kristin Šilig, moju „spisateljsku majku mečku“ iz izdavačke kuće *Endruz Makmil*. Kris i ja smo od samog početka bili sjajan tim.

Kao i sve moje ranije knjige, *Dragi tata* se temelji na predivnim fotografijama. Zahvaljujem svim fotografima koji su sa mnom podelili svoj genije, a posebno Ričardu Du Toitu, koji je svašta preživeo dok svoje slike iz južnoafričkih bespuća nije doneo u Kanzas Siti. Preporučujem svakom koga zanimaju fotografi i foto-biblioteke s kojima sam saradivao da podatke o njima potraže na sajtu www.btgstudios.com.

Kad već govorimo o očevima, moram zastati da pomenem svog cenjenog i blagonaklonog književnog agenta, ser Alberta Dž. Zakermana iz *Rajters hausa* u Njujorku. Za sav svoj uspeh imam da zahvalim Alu, koji mi je davao očinske savete o životu i književnosti, a da ne pominjem to što me je naučio da igram.

Pre nekoliko godina zajedno smo otišli u Južnu Ameriku, na promociju moje knjige u Brazilu. Na izvrsnom ručku priređenom u našu čast dogodila se nezgoda kada je jedan marmozet, kome sam sve vreme kradomice dobacivao zrna grožđa, uskočio kroz prozor –

pravo na voćni aranžman – i počeo da divlja, što od uzbuđenja, a što od vrenja voćnog šećera u stomaku. U metežu koji je usledio, izujedani smo i izgrebani trojica konobara, ja, a nažalost i predsednikova supruga, koja je izgubila skupocenu mindušu kad je pokušala da se skloni s puta podivljalom majmunčetu i lavini voća.

Ser Albert je, kao i uvek, sačuvao prisebnost i spretno uhvatio životinju u izdubljenu polutku dinje i izbacio je kroz prozor, i to kroz noge predsednikovog telohranitelja. Dok smo mi dolazili sebi, Al je prvog dami napravio zamenu za mindušu upotrebivši svoje dugme za košulju iz kolekcije Nila Dajmonda i počeo nežno da joj vadi komadiće manga i papaje iz kose, pevušeći čuvenu melodiju iz mjuzikla *Evita* Endrua Lojda Vebera, što mi se tada učinilo veoma neobičnim.

Kada su nam kasnije poslužili kafu i čokoladu, on me je odveo u stranu da mi pribadačama i maramicama previje rane. „Znaš, Bredli“, zakikotao se, stiskajući pribadače usnama, „ovo me podseća na vreme kad sam deci i unucima menjao pelene. Ne, da se razumemo, ne mislim na miris! Ali ja te zaista posmatram kao svog sina – svog budalastog sina koji hrani majmune, ali ipak sina – a ova današnja drama podsetila me je koliko je teško i divno biti otac. Podizanje porodice ti je prosto zbir svega onog što te izluđuje i svega bez čega ne bi mogao da živiš. Ništa, ali ama baš ništa nije draže jednom ocu nego da po svaku cenu pomogne svom detetu. Možda ćeš jednog dana shvatiti šta hoću da ti kažem.“

Sanjam taj dan, Ale. Sanjam taj dan.

DRAGI TATA

Moje su oči mnogo mlađe od tvojih, tata,
ali ipak sam video štošta lepo:

veličanstvene, vanvremenske planinske masive,

neverovatne olujne oblake
kako pale čitavo nebo svojom snagom,

pa i pokoju do neba
visoku gomilu palačinki.